

Богато изнијансирани звук

Ивана Миладиновић

Црногорски симфонијски оркестар под управом Радована Паповића у Црногорском народном позоришту, другог априла извео је дјела Феликса Менделсона, Карла Марије Вебера и Франца Шуберта. Као солиста наступио је кларинетиста Никола Срдић. Током само шест мјесеци активног рада Црногорски симфонијски оркестар наметнуо се као препознатљива, јединствена и узорна умјетничка институција, чија природа дјеловања у великој мјери извире из посвећености њених чланова, али и бројних посебности умјетничког профила умјетничког руководиоца и шефа диригента Алексеја Шатског. У намјери да музичка дјела приближи најширој публици овај ансамбл је до сада наступао у многим градовима, доприносећи на тај начин обогаћењу музичког живота цијеле земље. Настављајући ову праксу, у првим данима априла Црногорски симфонијски оркестар под управом гостујућег диригента Радована Паповића, одржао је концерте у Улцињу и Подгорици, на којима је као солиста наступио новосадски кларинетиста Никола Срдић.

Представљајући публици само највреднија дјела из богатог европског музичког наслеђа, у распону од барока до модерне музике XX вијека, током досадашњих наступа Црногорски симфонијски оркестар успио је да развије сасвим препознатљиве програмске боје. На концерту одржаном

СА ЈЕДНОГ ОД КОНЦЕРАТА ЦРНОГОРСКОГ СИМФОНИЈСКОГ ОРКЕСТРА У НАЦИОНАЛНОМ ТЕАТРУ

другог априла у дворани Црногорског народног позоришта изведена су нека од најпознатијих али и извођачки врло захтјевних дјела романтичарског репертоара, настала током прве двије деценије XIX вијека - *Увертира "Хебриди"* Феликса Менделсона, *Концерт за кларинет и оркестар у Ес-дуру број 2 опус 74* Карла Марије Вебера и *Неговршена симфонија у ха-молу број осам* Франца Шуберта. Сучељавање рукописа тројице композитора захваљујући којима је прекорачена граница од класике ка романтизму, био је прави изазов за извођаче. Другим ријечима, било је потребно да

се путем одабира конзистентног модуса интерпретације пажљиво стилски и изражајно профилишу наведена остварења, како би се помириле њихове класичарске и романтичарске карактеристике.

Почетни тактови Менделсонове *Увертире "Хебриди"* наговјестили су основне интерпретативне одлуке диригента Паповића, који је подгоричкој публици добро познат као подједнако успјешан хорски и оркестарски диригент под чијим вођством су премијерно изведена многа дјела савремених црногорских аутора. *"Чврста рука"* диригента, одсјечна артикулација и смисао за вајање музичке

био је примјер надахнутог извођења и складног прожимања између оркестра и солисте, Николе Срдића, умјетника који његује завидну извођачку и педагошку каријеру. Поред Моцарта, Вебер је један од првих композитора који је кларинет, раније дио оркестарског колорита, промовисао у инструмент великих техничких могућности и тонске елеганције. Брзи оквирни ставови концерта, пуни виртуозних захвата у ковитлацу ритмова, омогућили су Срдићу да искаже своје техничко и изражајно мајсторство, а диригент Паповић је врло вјешто прилагођавао наступе оркестра интерпретативној

Стилски осмишљеним тумачењем досићнућа прве генерације романтичара Црногорски симфонијски

оркестар под управом гостујућег диригента Паповића одушевио је историчку публику и успјешно наставио своју мисију промотера успјешних умјетничких вриједности

фразе омогућили су постизање богато изнијансираног звука. Занимљиво профилисање тема, интензиван дијалог између оркестарских група, успјешно остварена динамичка нијансирања обиљежили су извођење Менделсонове увертире. Средишње дјело на репертоару, Веберов *Концерт за кларинет и оркестар у Ес дуру број 2*, једно од најизвођенијих дјела концертантне литературе за овај инструмент,

концепцији солисте. Изузетном музикалношћу и осјећајем за фразирање Никола Срдић је успио да постигне сасвим особену, одмјерену и на тренутке врло експресивну интерпретацију дјела, а једна од њених највреднијих црта јесте инвентивно тумачење лирске, пјевне димензије другог става.

До краја концертне вечери, одговарајући на прецизна и ефикасна упутства диригента Паповића, чла-

нови Црногорског симфонијског оркестра успјешно су предочили буран емотивни свијет Шубертовог најпопуларнијег дјела, *Неговршене симфоније*, која се не може упоредити ни са једним од претходних симфонијских остварења. Драматургија овог ремек-дјела била је јасно профилисана слојевитим и густим оркестарским звуком. Одабиром нешто бржег темпа први став је добио изразитију драматску црту и чврстину, чиме је наглашен контраст у односу на претежно лирску атмосферу другог става. Захваљујући Шубертским иновацијама у третману оркестра, оличеним прије свега у слободној употреби дувачких инструмената, чланови дувачке секције имали су прилику да остваре упечатљиво дијалогизирање са секцијом гудача, при чему посебно треба издвојити наступе обое и кларинета у профилисању првих тема оба става.

Стилски осмишљеним тумачењем достигнућа прве генерације романтичара Црногорски симфонијски оркестар под управом гостујућег диригента Паповића одушевио је подгоричку публику и успјешно наставио своју мисију промотера устаљених умјетничких вриједности. Мада нимало лаки, први кораци овог младог ансамбла обиљежени ишчекивањем свог *"иребивалишћа"* (концертне дворане) као и формирањем сталног састава, оплемењују црногорску културу на начин који инспирише, али и обавезује, на још веће умјетничке домете!